

[Søren Andersen.]

enkelte tilfælde, finder ikke sted over en bred linie, men jeg nævnte i mit tidligere indlæg, at der dog for nogle byers vedkommende i et meget antageligt antal tilfælde er tale om, at hjælpen er usædvanlig stor, at det dør ikke drejede sig om enkelte isolerede tilfælde, men at man faktisk kunne se, at loven blev aldeles uforsvarligt administreret i disse byer.

Det er på dette punkt, vore ændringsforslag tilsigter at få mere ansvarlighed frem, og jeg kan ikke tjene den højtærede minister i hans ønske om, at jeg skulle trække dem tilbage. Vi ved nok, at der er fremsat et lovforslag, der har tilknytning til det samme problem, men vi ved også af erfaring, at så omfattende lovforslag som det, der er tale om, undertiden kan ligge til behandling igennem lang tid, ja, næsten i årevis. Derfor må vi foretrække at søge at få problemet klaret, og klaret nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes med 88 stemmer mod 40; 7 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 1, 2 og 4 betragtedes som
forkastede efter afstemningen om ændringsforslag nr. 5.

Ændringsforslag nr. 6
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets tekst, således ændret, og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om vederlagsfri undervisning m. v. i de offentlige højere almenskoler.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4353; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1009).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Horn): Man vil af betænkningen se, at udvalget har delt sig i et flertal og et mindretal vedrørende spørgsmålet om vederlagsfri undervisning også for de elever, som er over den undervisningspligtige alder. Flertallet mener, det er rimeligt, at alle unge, der går i eksamensskolen, får vederlagsfri undervisning, og kan derfor anbefale forslaget med de af ministeren under nr. 3, 4 og 5 stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 3 anviser, på hvilken måde man kan indrette sig kommunerne imellem, hvor een kommune har skolen og andre kommuner sender elever til denne. Det vil i realiteten sige, at ministeren skal forhandle med indenrigsministeren om den praktiske fremgangsmåde, hvilket de kommunale organisationer har erklæret sig indforstået med.

Hvad angår elever i private skoler, har ministeren i samråd erklæret at ville søge en ordning, således at disse elever delvis ligestilles med de elever, som går i den offentlige skole.

Ændringsforslagene nr. 4 og 5 tilsigter at gøre overgangen mere lempelig, og iøvrigt forudsætter udvalget, at der ad forhandlingens vej kan tages skyldigt hensyn til de forskellige forhold, som råder fra skole til skole, således at man ikke efter lovens bogstav nøje fastslår, hvordan hver enkelt ting skal klares; det skulle altså overlades til en forhandling kommunerne imellem.

Endelig vil jeg gerne understrege, at ministeren i samråd har givet udtryk for sin enighed i, at man nu tilstræber at finde frem til en helhedsordning for den økonomiske byrdefordeling mellem stat og kommuner, således at der bliver en ligestilling mellem på den ene side de mange kommuner, som ingen statskole har, og på den anden side de kommuner, som har statskole, samt hovedstadskommunerne, som har en ganske særlig fordelagtig ordning, et forhold, der også må have for øje under